- DE HIMLE KLAR FORTELLE -

M. P. Bjørkhaug

Damer: 1. De himle klar for- tel- le, Guds store makt og
Tutti 2. At dagen fol-ger an- new, for-teller så-dan
Menn 4. Der går den ut og bram- mer, den deilig morgen-

Tutti 6. Enn honning er de so- ter, og honningka-ke

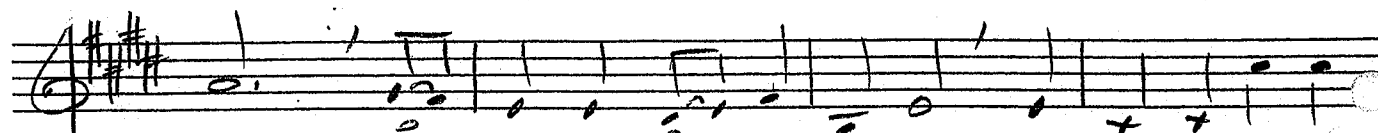

1. ord. Så kan og ik-ke dø-le, hans hendes gjerning-
2. ord. At natt, får nat-ten hånden, kunngjør Guds visdom
4. stund. Som brudgom av sitt kammer, seg fryder mange-

6. skjær. Ved dem din tje-ner møter, på-minnel-se og

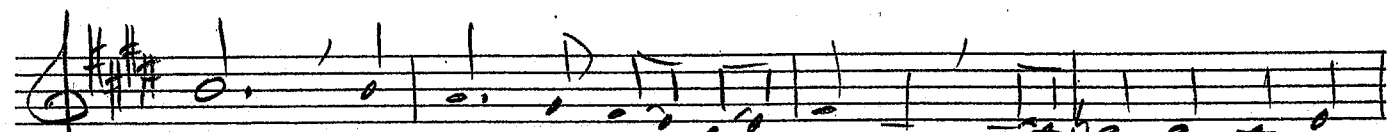

er—. Det skjønne får-ma-mente, og him-le-bygg-ning
stor—. Der er ei folk at fin-ne, på run-de ver-dens
lund. Så rask er ing-en kjempe, han kan henn' løpe

leer'. Når man din bud vil holde, en riker lønn man

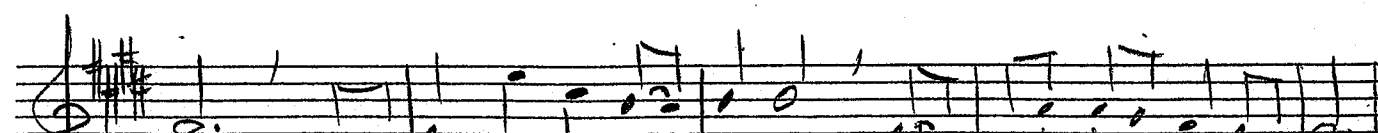

sterk. Men må oss daglig hente, at se Guds makt og verk.
ford. Med hvis munn mange sinne, jo ta-lis de-res ord.
av. Sin gang hun vel kan lempe, går alt i lø-ke trav.

får. Du vil det selver volde, at vi sa-lig-het når.

JENTE KOR

SII, De himle klar forselle

Deres

3. Ders snoer og skrif-ter klin- ge, over ganske jor-den fritt. Ders

7. Så blir jeg u-ten ly- te, og fri fra megen synd. Min

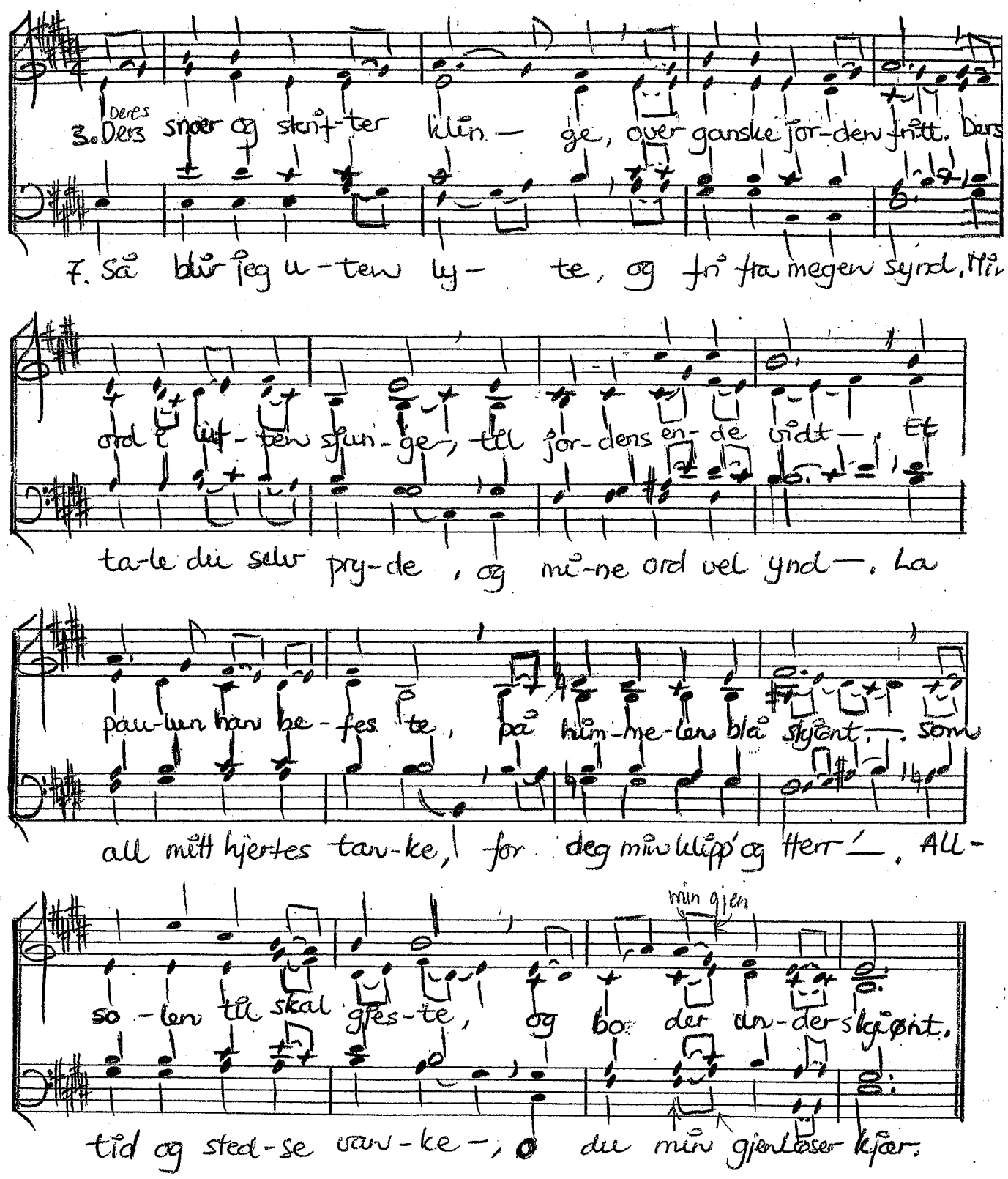

ord i luf-ten sjun-ge, til jor-dens en-de vidt-. Et

ta-le du selv pry-de, og mi-ne ord vel ynd-. La

pau-lun han be-fes te, på him-me-len blå skjønt-. Som

all mitt hjertes tan-ke, for deg min klipp' og Herr'-. All-

min gjen

so-len til skal gjes-te, og bo der un-der skjønt.

tid og sted-se van-ke-, o du min gjenløser kjær.

Tekst: Anders Arrebo
Tilsikk: Tetra Bjørkhaug
20.08.03

s III De himle klar fortelle

Damer

S
S

5. Fra øst-re him-lens en- de, for oss hun skjønn opp-

A
A

går —. Og vet seg ei at ven-de-, før hun der atter

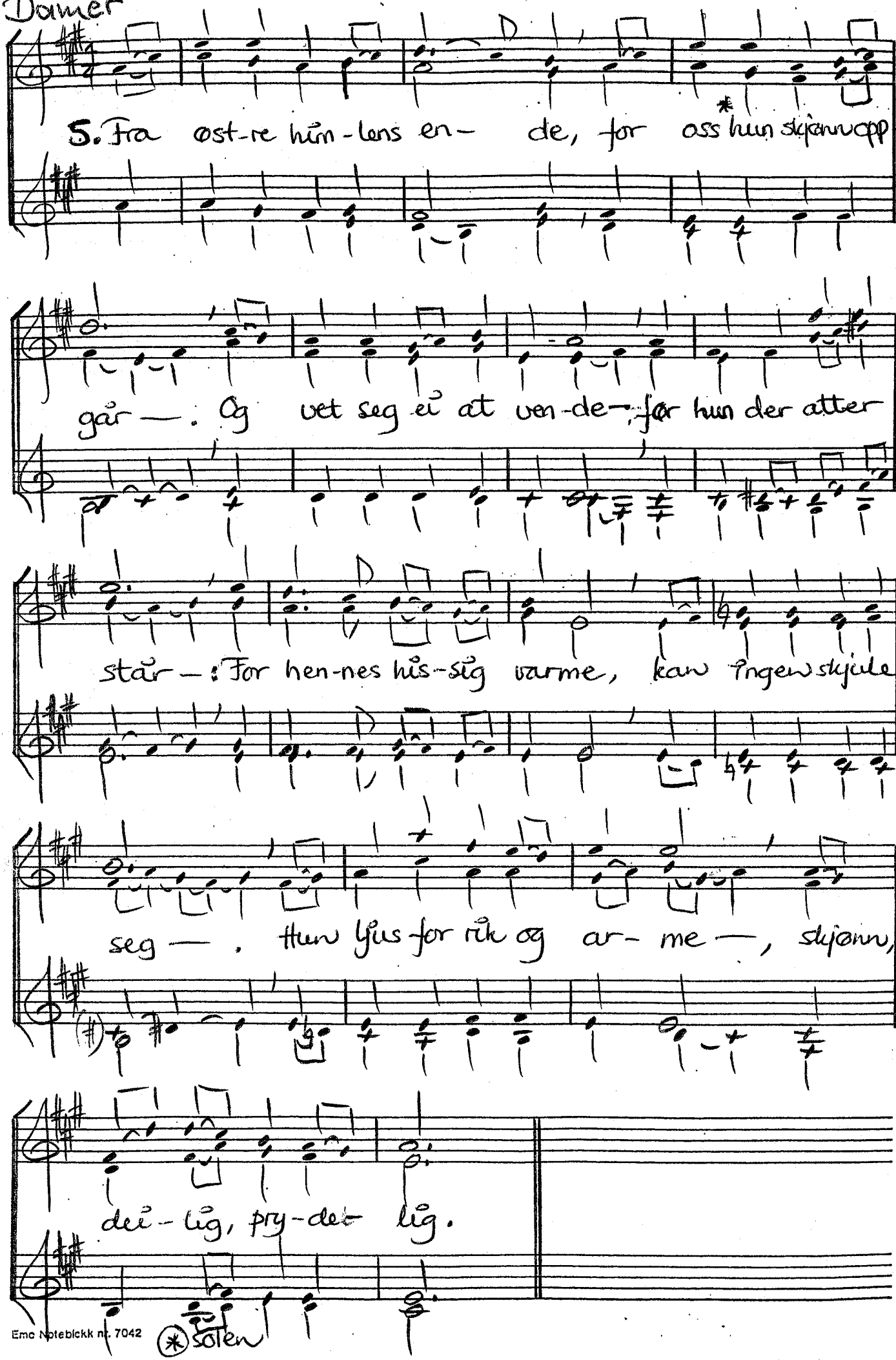

står —: For hen-nes his-sig varme, kan ingen skjule

seg —. Hun ljus for rik og ar- me —, skjønn,

dei-lig, pry-de- lig.

Emo Notebickk nr. 7042

(*) solen